

Emler Batı Sırtı Faaliyet Raporu

Tarih:	17 Ağustos 2010
Yer:	Aladağlar / Niğde
Rota:	Demirkazık Köyü – Emler Batı Sırtı – Karayalak – Demirkazık Köyü
Tür:	Zirve Faaliyeti
Ekip:	Seyhan Çolak (L), Sinan Kutlutan, Rabia Özcan
Hava:	Açık, güneşli, rüzgarlı
Malzemeler:	Kask, baton.
Faaliyet süresi:	03:40 dağ evinden çıkış. 12:30 zirveye varış. 13:00 zirveden ayrılış. 16:30 dağ evine varış.

Not: -

Rota Bilgisi:

Demirkazık köyünden Sokullu Pınar'a kadar traktör yolu izlenir. Sokullu Pınar'dan bakınca Narpuz ve Karayalak vadileri arasında çarşak akıntısı görünen yerden sırta tırmanılmaya başlanır. Çarşak sonunda sağdaki boğaz geçilerek Karayalak görülerek kaya etaplarında (II) yükselmeye devam edilir. Narpuz vadisinin içi görülemeyecek kadar ilerlenince kaya bloklarının sol tarafından biraz çarşak tırmanışı ile Kayacık Başı'na ulaşılır. Burdan sonra zirveye kadar rota net olarak gözüküyor. Devamındaki sırt geçişinde Mantar Kaya'nın sağ tarafında 2 tane geçiş var. Biri hemen 3-4m irtifa kaybedilerek geçilebilen, arka tarafa doğru minik bir set görünüyor. Oldukça dik, slop ve birkaç mikro tutamak ile geçilebilecek 5m lik bir bölüm. Diğeri 10-15m irtifa kaybedilerek geçilen, geniş bir set görünümünde ama orta kısmı biraz daralan, slop üstü parça taşlarla kaplı bir yer. Bu geçiştten sonra arkasındaki büyük kayanın sol tarafından geçip sağa doğru rahat yükselinebiliyor. Devamında Emler zirveye giden sırta kadar eğimin az olduğu sol taraf izlenerek yer yer slop yer yer çarşak tırmanış devam edildi. Sırttan kısa bir yürüyüş ile zirveye geçildi. İniş Klasik Emler rotasından, Karayalak vadisinden yapıldı.

Detay:

Demirkazık köyünden karanlıkta başladığımız tempolu yürüyüşümüz Sokullu Pınar'da verdiğimiz mola ile yavaşladı. Sularımızı tamamlayıp günün ilk ışıkları ile yürümeye başladık. Bir süre traktör yolundan devam edip çeşmenin ordan sırta doğru yükselmeye başladık. Çarşak akıntısının sağ tarafından kaya dibine kadar gelip sağ taraftaki boğazdan geçtik. Güneş doğarken, ışık huzmeleri Narpuz'dan dışarı uzanıyordu. Serin rüzgar ise bizi molasız devam etmeye zorluyordu ama iki gün önceki 15 saatlik kamp yüklü faaliyetimizin yorgunluğunu henüz atamamıştık. Boğazdaki kuytu köşede rüzgardan korunarak verdiğimiz kısa moladan sonra Karayalak manzaralı, kaya etaplarından yükselmeye başladık. Yer yer batonları çantaya taktık, yer yer parça taşlı yüzeylerde yükselmeye devam ettik. Bir süre sonra Seyhan fazla sağda kaldığımızı düşünmeye başladı ve önümüzdeki büyük kaya kütesinin soluna geçtik. Burdan sonra sürekli acaba Kayacık Başı surası mı? acaba burası mı? muhabbeti yaparak çarşakta sol çapraz yükselmeye devam ettik. Sol tarafta yüksek bir sırt hattı ve tam altımızda Narpuz birinci kapı görülüyordu. Güneşin bize ulaşmasını engelleyen tam önümüzdeki sırtta da sivri bir kaya görünüyordu. Bu kayayı hedefleyerek yükselmeye devam ettik. Yaklaştıkça bu kayanın Kayacık Başı olduğuna dair tahminlerimiz güçleniyordu. Sırta çıkınca rüzgarın serinliğini güneş bizden almaya başladı ve Kayacık Başı'na geldiğimizi gördük. Oraya varıncaya kadar bundan emin olamamıştık. Seyhan'la yemek molası verip bizi biraz geriden takip eden Rabia'yı bekledik. Rabia benim de hissettiğim yorgunluktan öte bacaklarında güç kalmadığından dert yanıyordu. Neyse ki Seyhan da faaliyete katılmak

istemiş ve bu bahane ile BDK'dan iner inmez Emler batı sırtına girmek yerine, bir gün ara vermiştik.

Kayacık Başı'nın sağ tarafından sloop sırt hattına çıkıp Mantar Kaya'ya kadar hızlıca geldik. Rotayı çalışırken Mantar Kaya'nın hemen sağ altında bir geçiş olduğunu öğrenmiştim. Seyhan'lar da önceki gelişlerinde kar nedeniyle 200m kadar aşağı inmiş ve çok zaman kaybetmişlerdi. Her ikimiz de olabilecek en az irtifa kaybı ile burayı geçmek istiyorduk. Sağ tarafta hemen 3-4m aşağıda kaya bloğunun arkasından uzanıp gelen bir setin ucu görünüyor gibiydi. Orayı hedefleyerek dik sloop yüzeyde, ellerimizle tutunarak ilerlemeye başladık. Ortada bir noktada, aşağıya baktığımda uzanıp giden sloop yüzeyin dibindeki çarşığı görüyor, tek bir mikro çıkıntının bile olmadığı, 80-85 derece dik, sloop yüzeyin kalan 2m'lik bölümünü geçmek konusunda tereddüt yaşıyordum. Gereksiz risk almak yerine biraz yükselip tutunacak bir mikro çıkıntı ve bir küçük çatlak buldum ve sete ulaştım. Rabia tecrübesine oranla çok iyi kaya tırmanmasına karşın geri dönmeyi tercih etti. Seyhan da benim izlediğim yoldan yanıma geldi ve Rabia'nın biraz gerideki çarşığa dönüşünü, 10-15m irtifa kaybedip aşağıdaki set görünümümlü üstü taşla kaplı yerden geçmesini bekledik. Kayanın arka tarafındaki kısa sırta çıkarken Rabia da bize katıldı ve kısa sırtın devamındaki ikinci kayanın solundan rahatça geçtik. Geçer geçmez sağa doğru yükselip Emler'e doğru uzayıp giden yer yer sloop yer yer çarşak yüzün altına vardık. Eğim daha az olduğundan sol taraftan tırmanıp sırta doğru sağa yöneldik. Sırta çıkınca biraz Yedigöller manzarasını seyrederek zirvedeki kalabalık grubun inmesini bekledik. Kısa zirve molamızdan sonra hızlıca inişe geçtik. Karayalak vadisinin patikalarında koşar adım Sokullu Pınar'a oradan da Demirkazık Köyü'ne inerek saat 16.30 gibi dağevine vardık. 17.30 aracı ile Niğde'ye geçtik.

Sinan Kutlutan